

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Til hr. Peter Skaarup må jeg sige, at jeg forstår, at den forespørgselsdebat, vi i dag har, der er rejst af Dansk Folkeparti, handler om den fremtidige kredsinddeling, for så vidt angår politi og retskredse, og det er det, jeg har forholdt mig til.

Alle mulige andre tidligere vedtagelser mener jeg ikke at det tjener sagen at blande ind i det her. Jeg forholder mig alene på vegne af Det Konservative Folkeparti til det forslag til vedtagelse, der vedrører den forespørgsel, vi nu engang har i dag.

Jeg kan bekræfte over for hr. Aage Frandsen, med hensyn til den forståelse hr. Aage Frandsen har af forslaget til vedtagelse, at det i hvert fald kan læses sådan, og det er jo sådan set årsagen til, at jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti meddelte, at vi ikke kunne tilslutte os, for som man kan læse forslaget til vedtagelse, så forudsætter det jo sådan set og åbner døren for en forudsætning om, at der skal være en ændring af politi- og retskredsinddelingen. Den forudsætning mener vi ikke nødvendigvis skal være til stede.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg må indrømme, at jeg har lidt problemer med De Konservatives holdning i den her sag. Jeg forstår fuldt ud modstanden mod de færre rets- og politikredse. Det mener vi også i Dansk Folkeparti.

Men der, hvor vognen falder fra lokomotivet, kan man sige, er i spørgsmålet omkring vedtagelsesforslaget. For mener man noget her i Folketinget med at vedtage, at regeringen ved beslutninger om placering af nye og nedlæggelse af eksisterende statslige arbejdspladser og institutioner skal pålægges at prioritere hensyn til en ligelig regional udvikling i Danmark højt? Mener man noget med det? Så nytter det jo ikke noget, at man stiller sig op i en krog og siger: Det var så det, og så er det slut.

Nej, der er man jo nødt til at se på hver eneste politikområde her i Folketinget og agere ud fra det, ellers får vi jo nøjagtig samme situation, som vi havde her i sommer, med redningsstationer og nedlæggelse af beredskab nede i Sønderjylland, hvor det viste sig, at en række beslutninger truffet af forskellige ministerier alle sammen vendte den tunge nedad ved, at det syd- og sønderjyske område mistede en række funktioner.

Det kunne alle se nok ikke var fornuftigt. Men problemet var, at ministerierne ikke havde talt sammen. Hvis vi ikke taler sammen, hvis vi ikke koordinerer det her, så går det galt, så ryger der mange af de her rets- og politikredse.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Den proces, som vi er i gang med, er sådan set en meget ideel proces i forhold til en god lovgivningsproces, nemlig at der er et udredningsarbejde, der er et kommissionsarbejde, som fremlægger nogle synspunkter. Disse synspunkter er kendt et godt stykke tid. Man kan diskutere dem i Folketinget, og der er stadig væk god tid, inden regeringen laver et lovforslag, hvis den da overhovedet laver et lovforslag. Partierne kan tage stilling ud fra det, og det vil sige, at der er en proces, som varer nogle år.

Derfor betragter vi selve processen omkring det her, uanset om vi er enige eller uenige i det, som meget mere ideel end det, vi ser i nogle andre tilfælde, hvor vi lovgiver herinde.

Forespørgslen drejer sig både om færre retskredse og om færre politikredse. Men da vi jo på indeværende tidspunkt kun kender strukturforslaget vedrørende retskredse, vil jeg primært forholde mig til det, fordi det er svært at forholde sig til noget, som kun foreligger i en foreløbig udgave.

Det, som Strukturkommissionen vedrørende retskredse foreslår, er jo altså, at man reducerer antallet af retskredse fra 82 til 25. Argumenterne er, at det vil øge ekspertisen, hvilket kan være nødvendigt, ud fra at der er flere sager, som skal pådømmes i byretten som første instans.

Så kan man altså ud fra den betragtning og retssikkerhedsmæssige argumenter for færre kredse fremføre, at der bliver, sådan som forslaget lægger op til, flere dommere ved de pågældende kredse. Der er jo i øjeblikket 21 retskredse, hvor der kun er to juridiske dommere, inklusive dommerfuldmægtige og retsassessorer, og der er 18, hvor der er tre personer med den pågældende baggrund og uddannelse. Men efter vores opfattelse berettiger det ikke til, at man skulle indskrænke antallet af retskredse fra 82 til 25.

Vi foreslår, at man går nogle andre veje i retning af at sikre nogenlunde de samme ting; det vil sige, at man i stedet for at nedlægge retskredse i højere grad samarbejder.